

аспект регулятивної природи права досить плідно досліджується в межах культурологічного та культурно-антропологічного підходів, а також у дослідницькому полі «права повсякденного життя». Використання правом візуальних знаків (неповний перелік, який ми представили) підвищують ефективність його регулятивної функції, оскільки спрощують процеси ідентифікації особи та окреслюють можливе правове поле реалізації домагань кожного члена суспільства. Наприклад, таврований раб у Стародавньому Римі не міг набути статусу вільного римського громадянина, попри те, що будуть дотримані усі відповідні процедури манумісії; жінка-громадянка Афін вилучається із простору публічного права – вона не є учасником виборчого процесу; відтята рука – символ покарання за крадіжку.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що право, органічно поєднуючи в собі елементи соціального та культурного буття людини, несе в собі і покликане здійснювати (на рівні із релігією і мораллю) регулятивну функцію у суспільстві, використовуючи для цього розвинутий арсенал засобів та інструментів. Основне призначення права як регулятивної соціальної системи полягає у «стримуванні» занадто самостійного і свавільного «Я» та приведення його до типізованого «МИ».

Література

1. Алексеев С. С. Право. Азбука. Теория. Философия. Опыт комплексного исследования. / С. С. Алексеев. – М.: Статут, 1999. – 712 с.
2. Иванов В. Славянские языковые моделирующие семиотические системы / В. Иванов, В. Топоров. – М.: Наука, 1965. – 251 с.
3. Бачинин В. А. Энциклопедия философии и социологии права / В. А. Бачинин; Ассоциация Юридический центр. – СПб.: Р. Асланов; Юридический центр Пресс, 2006. – 1091 с.

УДК 629.7 (092) (043.2)

Головко С. Г., к.і.н., доцент,
Онищенко М. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ВНЕСОК ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО У РОЗВИТОК ЦИВІЛЬНОЇ ТА ВІЙСЬКОВОЇ АВІАЦІЇ ХХ СТОЛІТТЯ

Українська земля завжди славилась своїми талановитими винахідниками, серед яких Ігор Іванович Сікорський. «Містер Гелікоптер», як його й досі називають у США, зробив значний внесок у розвиток світової авіації, а саме: він сконструював один з перших у світі

гелікоптерів та міжконтинентальний пасажирський лайнер, що в подальшому забезпечив регулярні авіаперельоти через Атлантичний та Тихий океани.

Ще в дитинстві І. Сікорський створив свою першу модель гвинтокрила з приводом від гумового джгута і з успіхом підняв її в повітря. Згодом він вступає до Київського політехнічного інституту імператора Олександра II. Тут Сікорський стає активним учасником повітроплавної секції, гелікоптерного відділу.

У 1908 році студент Київського політехнічного інституту І. Сікорський почав працювати над розробкою та створенням свого першого гвинтокрила, який піднявся у небо у 1910 році. А згодом він організував авіаційну майстерню, першим виробом якої стали аеросани, що розвивали швидкість 48 км/год [2].

У квітні 1910 року також був побудований маленький біплан – перший літак геніального авіаконструктора. І тільки у червні Сікорському вдалося піднятися в повітря на своєму другому літакові «БіС-2» з більш потужним двигуном, який авіаконструктор розмістив перед кріслом пілота. Це було важливим новаторством у літакобудуванні того часу.

Коли Ігорю Сікорському виповнилось 22 роки, його запросили на посаду головного конструктора авіаційного відділу Російсько-Балтійського вагонного заводу, де він продовжив втілювати свої ідеї у життя. І вже 10 травня 1913 року було продемонстровано політ нового літака С-21 «Гранд» над Петербургом. Подальшим вдосконаленням цього літака став літак «Ілля Муромець», на якому було здійснено легендарний політ Київ-Петербург-Київ.

Будував свої машини Сікорський, в першу чергу, як пасажирські авіалайнери, а тому приділяв особливу увагу комфорту пасажирів: за допомогою вихлопних газів з внутрішніх двигунів здійснювався обігрів закритих приміщень літака; електричне освітлення забезпечував вітряний генератор, всередині аероплана розміщувалися кімната для пасажирів, спальня і вбиральня [1].

Під час Першої світової війни на озброєнні російської армії були не лише багатомоторні «Муромці», а й інші аероплани Сікорського: легкі винищувачі, морський розвідник, легкий розвідник-винищувач, двомоторний винищувач-бомбардувальник і штурмовик. При цьому робота над удосконаленням літаків тривала. Корективи в конструкцію вносилися за результатами бойового застосування аеропланів та з урахуванням побажань екіпажів.

Після революційних подій 1917 року Сікорський був змушений виїхати за кордон. У США він працював викладачем математики, проте все ж не полишав свого покликання і невдовзі розпочав роботу над розробкою пасажирсько-вантажного літака. У 1923 році Сікорський

заснував компанію «The Sikorsky Aero Engineering Corporation».

Саме його компанія першою починає будувати пасажирські повітряні човни, які могли здійснити переліт до Південної Америки або через Атлантичний океан до Європи і назад. З-поміж них варто виділити пасажирський літак S-38, який міг здійснювати переліт навіть при поломці одного з двох моторів. Літак продавався настільки успішно, що компанія змогла придбати ділянку землі в Статфорді, де в короткі строки було побудовано сучасний авіабудівний завод [3].

Вже на початку 30-х років ХХ століття Сікорський починає втілювати у життя задумку видатного вченого Леонардо да Вінчі, а саме: займатись розробкою гелікоптерів. І вже у вересні 1939 року конструктор сам проводить перше випробування експериментального вертольота VS-300 (S-46). Пізніше, саме на основі цього вертольота, був створений гвинтокрил XR-4 (VS-316), який успішно пройшов усі випробування і був прийнятий у 1942 році на озброєння армією США. У Другій світовій війні були задіяні близько 400 гелікоптерів Сікорського.

З 1949 року серійне виробництво гвинтокрилів Сікорського розпочалося у Великій Британії, Франції, Німеччині, Італії та Японії.

Найкращою моделлю Ігоря Сікорського вважаються гелікоптери S-58, які вперше здійнялися в повітря у 1954 році. Саме цю машину королева Великої Британії Єлизавета II назвала найкомфортнішим засобом пересування. Окрім англійської королеви гвинтокрилам цієї серії віддають перевагу й американські президенти [3].

За своє життя геніальний винахідник Ігор Іванович Сікорський розробив 17 базових моделей літаків і 18 гвинтокрилів. Ці гелікоптери стали відомі у всьому світі завдяки їхній швидкості, вантажопідйомності, тривалості і дальності польотів. Саме гвинтокрили конструкції Сікорського широко використовуються в армії, береговій охороні та цивільному житті багатьох країн світу і у наш час.

Література

1. Ігор Сікорський – українець зі світовим ім'ям // Дзеркало тижня. – 2008. – № 13 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.litopys.com.ua>.
2. Ільченко В. Літаки українця Сікорського першими перелетіли Атлантику і Тихий океан / В. Ільченко, О. Кравченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://na.mil.gov.ua/22761-litaki-ukrayincya-sikorskogo-pershimi-u-sviti>.
3. Сікорський Ігор Іванович. Людина, яка втілила мрію Леонардо да Вінчі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kpi.ua/sikorsky-about>.